

Р Е Ш Е Н И Е №163

гр.Перник, 09 май, 2012 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, касационен състав, в публично заседание на двадесет и пети април две хиляди и дванадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Емилия Иванова
Слава Георгиева

при секретаря А.М.*** и в присъствието на прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от съдия Станчев к.н.а.х. дело № 138/2012 г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

От дирекция “Инспекция по труда” Софийска област, София /Д“ИТ”СО/ е подадена касационна жалба срещу решението на РС Радомир, постановено по нах дело № 27/2012 г., с което изцяло е отменено НП № 23-2304139/20.XII.2011 г., издадено срещу ЕТ С.В.С.***. В жалбата се развиват оплаквания, че решението на РС е незаконосъобразно и подлежи на отмяна. Иска се отмяна на решението на въззивния съд и да се постанови друго, с което да се потвърди цитираното наказателно постановление, с което на ЕТ е била наложена имуществена санкция в размер на 5000 лева.

Ответникът по касационната жалба оспорва основателността ѝ и поддържа становище да се остави в сила решението на РС.

Представляващият Окр.Прокуратура – Перник предлага да се уважи касационната жалба, като се отмени решението на РС и се потвърди НП.

Съдът, като обсъди доводите на страните във връзка с доказателствата по делото, прие следното:

Касационната жалба е процесуално допустима и неоснователна. Оплакванията, развити в нея не се оправдават от фактическа и правна страна, както е преценил правилно районен съд. Действията на контролните органи са незаконосъобразни при съставянето на АУАН. За да има основание да се ангажира административно наказателната отговорност по реда на чл. 414, ал. 3 от КТ, за нарушение по чл. 62, ал. 1 от КТ е следвало да се установи с допустими от процесуална гледна точка доказателствени средства, че в проверявания обект има лице, което полага труд, без да му е предоставен писмен трудов договор с работодател по см. на § 1 от ДР КТ. Разпоредбата на § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на КТ определя като работодател и всяко физическо лице, **което наема** работници или служители по трудово правоотношение. Не е установено, че едноличния търговец е работодател по смисъла на тази разпоредба по отношение на завареното в търговския обект лице, св. Б***. Не е установено тя да е била наета при договорено трудово правоотношение от търговеца. Нарушението на чл. 62, ал. 1 от КТ предполага работодателят да не е изпълнил задължението си да сключи писмен трудов договор с работника, но то е следствие изобщо на това между страните да има уговорка за полагане на труд за сметка на работника в полза на работодателя. В този смисъл следва да се кредитира и попълнената на място декларация от Б***, от която не може да се вадят неспорими изводи, че между нея и ответника по касационната жалба има трудово правоотношение, което да се оформи в писмена форма, съобразно

изискването на чл. 62, ал. 1 от КТ. В попълнената на 15.XI.2011 г. декларация е отразено, че трудовото възнаграждение е по договаряне, а това обстоятелство изключва възможността да се предполага трудово правоотношение, тъй като не е отразено основно и допълнително възнаграждение, както и периодичността на плащането от страна на работодателя. По договаряне може да се плаща по договор за поръчка, за изработка или някаква форма на гражданско възмездяване на определена престация, но не може да се предполага, че така се уреждат трудови правоотношения.

Административният съд не кредитира възраженията на касационния жалбоподател за допуснати процесуални нарушения. Видно от протоколите за проведени съдебни заседания в първата инстанция, не се установяват допуснати съществени процесуални нарушения. Съдът е обсъдил показанията на свидетелите и останалите събрани по делото доказателства. Пред касационната инстанция не се представиха нови писмени доказателства, които да променят фактическите и правни изводи на районния съд. По наведения довод за немотивираност на обжалваното решение съдът не дължи произнасяне, тъй като необосноваността не е касационно основание по чл. 348 НПК.

Предвид горното, настоящия състав, при извършената проверка по чл. 218 от АПК счита, че обжалваното решение е валидно, допустимо, постановено без да са допуснати нарушения на закона и съществено нарушение на процесуални правила. Не са налице касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК, предполагащи отмяна на решението. Решението следва да бъде оставено в сила като правилно.

Воден от изложеното, Административен съд Перник

Р Е Ш И

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 41, постановено по нах дело № 27 по описа на Районен съд Радомир за 2012 г.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател:/п/

Членове:1./п/

2./п/